

Ordkonst

Fyyri åk 3-5
Kyrkslätt

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA

Ordkonstlärare: Petra Norrgård

Klätterparken

I dag skall Ella få besöka en klätterpark. Ella hade väntat hela veckan på att få besöka parken. När Ella kommit till parken klättrade hon upp för en klättervägg. Hon klättrade och klättrade. Men taket kom aldrig emot. Då hon kollade uppåt såg, hon en ny värld. Världen var fylld av växter. Ella kunde inte mera se klätterparken. Ella blev rädd. Ella klättrade lite neråt för att kolla att hon ännu kunde komma tillbaka till parken. Hon såg att det gick att komma tillbaka, så hon klättrade upp tillbaka.

Hon tyckte det var spännande att vara i en annan värld.

När hon kommit ända upp, såg hon en liten flicka. Flickan lekte med en docka.

- Hej, vad heter du, frågade Ella.
- Vad gör du här, fortsatte hon.

Flickan kollade ilsket på Ella och tog sin docka och sprang iväg. Ella bara stirrade och tänkte att flickan säkert bara ville vara i fred.

Ella började gå framåt. Mitt i allt växte det en stor djungel. I djungeln växte det palmer, buskar och blommor. I djungeln hittade Ella också en ödla. Ödlan verkade vara snäll. Ella tog ödlan på sin axel. Ödlan gjorde en lycklig blick. Ella undrade om det skulle komma ännu mera konstigheter.

Då hittade Ella ett brev. I brevet stod det; ” Hej Ella. Du måste nu bort från den här världen. ”

Ella undrade varför hon måste bort. Hon tyckte det var bäst att lyda och hon hittade stället varifrån hon kommit in till världen. Ella klättrade ner tillbaka till klätterparken. Hon berättade inte om det hon varit med om till någon. Hon önskar att hon kan besöka stället på nytt, någon dag. Hon hade ännu sin ödla kvar på axeln.

Författare, Amanda

Vampyren Vanela

Jag skall övernatta hos min kompis idag som heter Vanela. Vi pratar hela rasten om vad vi skall göra. Vanela har alltid solglasögon på sig. Jag vet inte varför. Hon vill att jag skall skaffa solglasögon till mig.

Vi springer till bussen. Vi tar 056 bussen. Vi stannar och går till butiken. Vanela vill att hon får välja solglasögon till mig. Vanela väljer till mig de svartaste solglasögonen från hela butiken. Vi går resten av vägen.

- Vad heter du i efternamn, frågar jag. Hon svara inte till mig.

När vi är framme, märker jag ett kors på dörren. Vi går till Vanelas rum längs med en smal stig som är gjord av salt. Och i hennes rum är det flera kors. När vi kollar finkläder till dansen vill hon inte att vi speglar oss. Jag säger att jag är hungrig. Vi äter mellanmål. Först tror jag att vi äter lök och saft men det är på riktigt blod.

Jag hör att Vanelas föräldrar pratar med henne och säger att hon inte får berätta till någon att hon är en vampyr. Jag blir förskräckt och börjar springa i väg. Vanela börjar jaga mig. Jag ser hennes vampyrtänder. Jag kastar salt på henne och Vanela ropar efter mig.

Nu vet jag vad hon heter i efternamn. Jag tänker aldrig gå dit på nytt.

Författare, Freya Lahti

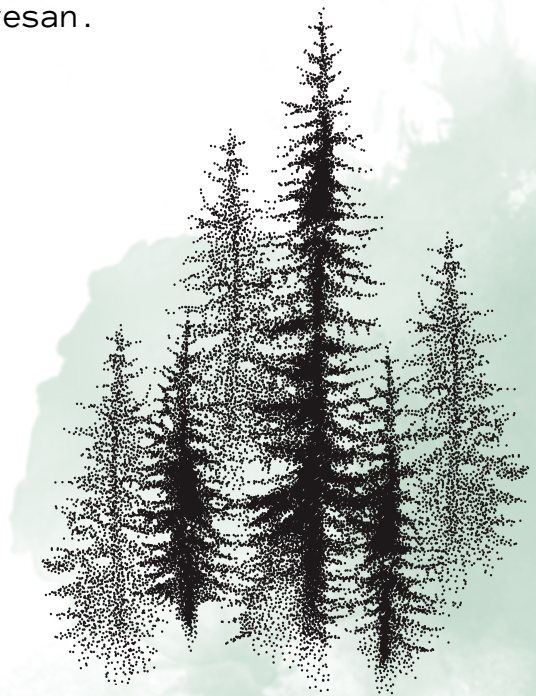
Det korta äventyret

Nadja hade slutat skolan och var på väg hem. Hon slutade skolan klockan två varje dag och hamnade gå, morgon och eftermiddag sju kilometer. Hennes familj hade inte råd att köpa bil eller cykel. Hennes största önskan var att kunna hjälpa sin familj.

Hon märkte inte att hon hade gått rakt in i den hemska skogen. Ingen hade någonsin vågat gå dit. Och de som vågat så kom aldrig tillbaka. När hon tittade upp så kände hon inte igen sig. Först så trodde hon att hon hade kommit hem, men sen insåg hon att hon hade gått vilse. Hon blev rädd och började springa runt. Då såg hon en buske med superfina bär. Bär som hon bara måste smaka på. Hon gick helt förtrollad mot bären. Bären var turkosa men skiftade i lila. När hon smakade på bären, så smakade det helt otroligt gott.

När hon öppnade ögonen, kunde hon inte se sin hand och busken fanns inte heller kvar. Hon såg en tunna och en man som drack från en träkopp. Men när hon tittade noggrannare, så såg hon att mannen sov. Plötsligt upptäckte Nadja att hon hamnat på ett café på 1700-talet. Där fanns en direktör som hade en docka i famnen. Nadja gick lite närmare och såg att dockan hade en knapp i handen. Hon tryckte på knappen och nästa sekund befann hon sig i en trädgård. Den var inte stor. Det fanns en gran och lite blommor. En blomma höll i ett brev som verkade mystiskt. Hon tog brevet och öppnade det. Då var hon plötsligt hemma, och mindes ingenting av resan.

Författare, Ebba

Mopedtanten

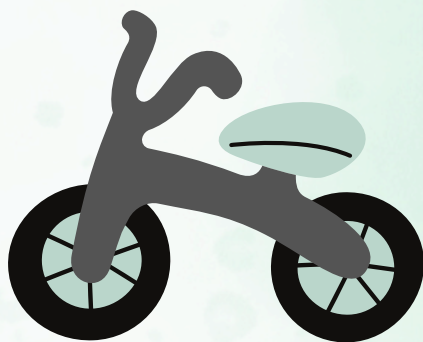
Det var en gång en pojke som hette Patrik. Han fick en moped till sin födelsedag. Hans vänner hade redan mopeder. Han åkte med sina kompisar till mopedparken för att köra.

Plötsligt kom tant Ulla förbi med sin rollator. Alla som hade busåkt i mopedparken utan hjälm, tog snabbt på sig sina hjälmar. När Ulla gått förbi, fortsatte alla åka utan hjälm till och med Patrik.

Ulla hade fått reda på att killarna åkt utan hjälm. Då förvandlades hennes rollator till en cool svart moped med eldsflammar på sidorna. Hon blev till en mopedtant, med hjälm såklart. Som en raket flög hon ut ur fönster och tog allas mopedkörkort och mopeder.

Alla mopedkillar grät, kvar fanns bara trehjulingar. Och killarnas hjälmar hade nu förvandlats till cykelhjälm.

Författare, Stella

Det magiska trädet

Ylva var trött på att sitta inne. Så hon bestämde sig för att gå ut. Ylva klädde på sig och gick ut. Ute såg Ylva ett perfekt klätterträd. Ifall jag kommer till toppen, så kan jag se superlångt, tänkte hon. Ylva började klättra och klättra. Hon klättrade och klättrade. Hon började fundera, att det kändes som om hon var på samma ställe hela tiden. Plötsligt kom Ylva enda upp till trädkronan. Där såg hon ingen utsikt utan en helt ny värld. Och inte bara det utan också en flicka som lekte med en docka. Ylva frågade flickan var hon befann sig. Flickan svarade att hon var i godislandet, var annars skulle hon vara.

Ylva tittade sig omkring och såg godis gjort av plast. Konstigt tänkte hon. Så såg hon en trädgård mitt bland alla godisar. Ännu konstigare, tänkte Ylva. Trädgården var fylld av träd. Flickan berättade att hon bodde där. Ylva tyckte att det var konstigt att någon bor i en trädgård. Bakom trädgården såg hon ett hus. Det är säkert där flickan bor, tänkte Ylva.

Flickan berättade att det hade kommit ett brev till Ylva. Ylva skulle behöva utföra ett uppdrag, för att komma tillbaka till sin värld. Då blev Ylva lite skrämmd. Tänk om hon inte klarade uppdraget. Får jag ändå komma tillbaka till min värld, undrade Ylva. Nej, svarade flickan. Bäst att du klarar uppdraget, tillade hon. Här är brevet. Ylva läste brevet.

"Det har hänt någonting hemskt. Repet har gått sönder och vi kan inte festa oss vid hamnen och vi håller på att flyta i väg."

Det här är en enkel sak, sade Ylva. Jag behöver endast kasta ett rep till dem och sedan kan de knyta fast repet i båten. Sedan drar jag in dem till hamnen och knyter fast båten i bryggan.

Ylva undrade var hamnen var. Flickan pekade var hamnen låg, Ylva lyckades med uppdraget och var glad att kunna klättra ner från trädet till hennes egna värld. Då hon kom hem var klockan mycket och hon gick för att lägga sig.

Författare, Elise Schreiber

Vampyren Mirella

Jag och min vän Mirella ska hem till henne. När jag och Mirella kommer till hennes hus ser jag något konstigt med hennes mamma. Hon har två längre tänder när hon ler. Jag säger inget och går in med Mirella. Där inne är det jättemörkt. När jag ser närmare på alla, är de väldigt bleka. Jag ser även flera kistor i vardagsrummet. Det luktar vitlök i hela huset och Mirellas familj har ett stort kors på väggen. Jag känner mig rädd. När Mirella är på wc plockar jag upp en bok jag lånat från bibban. Den heter "Fakta om vampyrer". Jag läser den och kommer fram till att Mirella är en vampyr. Men varför har manne Mirella ett kors och vitlök?

Jag sänder ett meddelande till mamma, att hon kan hämta mig från skolan klockan två, istället för att hon hämtar mig från Mirella. Men plötsligt känner jag en huggtand i min hals. Jag faller ner och känner mig som en vampyr. Jag bor nu hos Mirella med min mamma och pappa. Jag bet dem, därför bor de också med oss.

Författare, Selma Sannholm

Den roliga och fjantiga moroten

Det var en gång en ovanlig morot. Den var en palsternacka. De andra bråkade med henne. Hon var trött på att bli rätad och ville vara en vanlig morot. En natt åkte hon till vita morötternas bo. Men det fanns monster där. Det fanns gungor, berg och rutschkanor. Den ovanliga moroten kunde höra monstret.

Då kom den vita moroten för att rädda den ovanliga moroten, för den var snabb.

-Det är inte utseendet som räknas, utan insidan, sade den vita moroten.

Den ovanliga moroten åkte tillbaka hem till sitt störande liv. Men livet var inte mera tråkigt för den vita moroten hade kommit och bo med henne.

Författare, Saga Naski

Blomman

Jag sitter vid mitt bord under växtlärarelektionen. Jag är uttråkad. Växten borde växa, men det växer inte. Läraren kommer till mig.

- Elisabeth du ska få en specialuppgift, säger hon.

Nej, inte jag, tänker jag för mig själv men svarar med en nickning.

- Du måste fara till den mörka skogen och leta fram en speciell blomma, förklarar hon. Alltså den blåa tulpanen, fortsätter hon att berätta.

-Aj nu, undrar jag.

-Ja nu, säger hon bestämt.

Jag går ut från klassrummet och går till knaggarna där min varma kappa finns. Jag tar min trollstav med mig för säkerhets skull om det skulle finnas vampyrer. Dörren öppnas och någon kom in samtidigt, som jag stiger ut. Jag kommer ut i den kalla luften. Vinden viner och träden skakar. Jag kom till skogsgläntan och gick in i skogen. Jag är jätterädd, men vet att jag måste göra uppdraget. Träd lutar sig i vinden medan jag fortsätter att gå. Skogen är mörk och dystert. Det finns spindelnät överallt. Jag ser omkring mig för att hitta blomman, då kommer det plötsligt fram en vampyr från tomma intet. Jag försökte fly men den kom efter mig. Till min lycka börjar solen skina. Vampyren skriker och börjar springa i väg. Vilken hemsk vampyr, tänker jag. Då lyser solen upp en äng. Där finns många blåa tulpaner. Jag plockar några och återvänder till skolan. Jag tänker aldrig mera besöka den skogen.

Författare, Adelina

Tack,

för samarbetet!

Texterna är skapade under
läsåret 2023–2024

Ordkonstlärare: Petra Norrgård